

Bilag 2.

Arbejdsløshedslovgivning i Udlandet.

I. Norge.

Arbejdsløsheden.

Arbejdsløsheden, der i det meste af 1920 snarest havde været mindre end sædvanlig, steg pludselig stærkt i Maanederne omkring Nytaar og naaede i Marts-April ca. 30,000 Mand (beregnet Tal); den 25. Maj, Dagen før Storstrejken, var Tallet ca. 28,000, men efter Strejken naaede man den 25. Juni ca. 36,000. I Juni antog man efter Oplysninger fra Fagforeningerne, at der var 15—16 pCt. arbejdsløse. Af enkelte større Fag kan nævnes Møbelindustrien med 24 pCt. arbejdsløse ved Slutningen af Februar, Skotøjsarbejderne med 20 pCt., Træarbejderne med 24 pCt., Jern- og Metalarbejderne med 11—12 pCt., Malerne med 35 pCt. og Formerne med 20 pCt. Endvidere var der i Juni ca. 4,000 ledige Sømænd.

Forsikring.

Den første Lov om Arbejdsløshedsforsikring kom allerede i 1906.

Ordningen ligner i det hele den danske. Der findes nu 28 frivillige Arbejdsledighedskasser, som nyder Støtte fra Stat og Kommune efter Loven af 6. August 1915 med senere Tillægsbestemmelser.

Forsikringen synes hidtil at have spillet en mindre Rolle end i Danmark. Medlemstallet var i 1913 30,000, i 1919 114,000, i 1920 116,000 og nu 132,000.

Udgiften til Understøttelser har i Tidsrummet 1909—1918 kun været godt 2 Mill. Kr., i 1919 1,3 Mill. Kr. og i 1920 1,7 Mill. Kr. Kontingentet var i 1919 gennemsnitlig 6 Kr. 85 Ø., Understøttelsen pr. Dag gennemsnitlig 3 Kr. 29 Ø.

Det offentliges Tilskud udgør normalt $\frac{1}{2}$ af de betalte Understøttelser. Der er nu midlertidigt aabnet Adgang til, hvor særlige Grunde taler derfor, at forhøje Tilskudet til $\frac{2}{3}$. Af Tilskudet betaler Staten $\frac{1}{3}$, Kommunerne $\frac{2}{3}$. Hvor Arbejdsløsheden er uforholdsmæssig trykkende for en Kommune, kan Staten dog helt eller delvis overtage dennes Part.

Understøttelsen maa højst udgøre det halve af, hvad der maa anses som den gennemsnitlige Dagløn i vedkommende Medlems Arbejdsgren, og maa normalt højst ydes 90 Dage i Løbet af 12 Maaneder. Karenstiden er 26 Uger, Ventetiden mindst 3 Dage.

Medlemmerne er pligtige til at tage Arbejde, som Kassens Styrelse finder passende for dem.

Kommunalbestyrelsen eller et af den valgt Tilsyn fører Kontrol bl. a. med, at Understøttelserne standses under Arbejdskonflikter.

Løvrigt hører Kasserne under Inspektøren for den offentlige Arbejdsformidling og Arbejdsledighedsforsikringen.

En departemental Komité arbejder for Tiden med Revision af Lovgivningen om Arbejdsløshedsforsikring og om Arbejdsformidling. Komitéen skal bl. a. udrede Spørgsmaalet om at indføre obligatorisk Forsikring mod Arbejdsløshed. Dens Arbejde er endnu ikke saa langt fremskredet, at der foreligger trykte Redegørelser om det, lige saa lidt som der kan siges noget bestemt om, hvad Komitéens Indstilling vil komme til at gaa ud paa.

Forsørgelse.

Der har i 1918—19 været udbetalt Understøttelse til Personer, der ikke var Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikring. I 1920—21 er man kommen tilbage hertil; hidtil har dog kun faa Kommuner benyttet sig af disse Regler, og Understøttelserne har været smaa.

De vigtigste gældende Bestemmelser, som findes i et Cirkulære af 24. Januar 1921, er følgende: